

Det er ganske vist, at Grunden hertil for en stor Deel ligger deri, at Agerbruget, der jo i disse Egne er Befolkningens Hovederhverv, kræver den største Interesse; men meget gavnligt vilde det dog være, om Fiskeriet ved Siden deraf blev drevet i en større Maalestok end nu, og det deels for selve Fortjenestens Skyld, deels af Hensyn til den billige Føde, som derved vilde tilflyde den fattige Befolkning, Noget, som i disse dyre Tider vilde have en ikke ringe Værdi; endeligt vilde ogsaa Fiskeriaffaldet for Agerbruget være af ikke ringe Betydning. Jeg troer derfor, at det er fortjenstligt, at Opmærksomheden og Interessen vækkes for denne Sag, og som et Bidrag dertil vil jeg betragte dette Lovforslag og sølgeligt modtage det med Velvillie, selv om det ikke kan betragtes som et fuldmødent Arbejde, der egner sig til strax af Thinget at vedtages, men det tværtimod maa udtræve en omhyggelig Prøvelse og Drøftelse, en Prøvelse og Drøftelse, som det maaskee ikke tilstrækkeligt kan faae ved et Udvalg her i Thinget, men som muligt burde tilveiebringes ved i denne Sag at nedsætte en Commission af specielt sagkundige Mænd, forstærket tillige af et juridisk Element. Sagen angaaer jo nemlig, som bemærket af den høitærede Indenrigsminister ved Lovforslagets Forelæggelse, et hertilands hidtil ukjendt Lovgivningsgenne, ved hvilket der tillige vil komme flere Spørgsmaal frem af en mere juridisk Bestaffenhed. Naar jeg allerede her ved denne første Behandling har tilladt mig at begjære Ordet, saa er det ingenlunde, fordi jeg regner mig til de Sagkundige i denne Retning, men det er, fordi jeg nærer endeel Interesse for denne Sag, ligesom jeg ogsaa, paa Grund af min Eiendoms Vellyggenhed, har været istand til at kunne anstille forskellige Bagtagelser og høste nogen Erfaring om de herhenhørende Forhold, som andre ærede Medlemmer af Thinget muligt ikke have. — Betragter man Lovforslaget i dets Heelhed, saa vil det jo sees, at dets Hensigt egentlig er at ordne Retstilstanden i Henseende til Fiskeri, at give Regler for Fiskeriretten, at bestemme, hvem Retten til at øde Fiskeri tilkommer, og tillige at træffe Bestemmelser om Maaden, hvorpaa Fiskeriets Udøvelse skal finde Sted. Inden jeg gaaer over til nærmere at omtale de Regler,

der i saa Henseende ere foreslaaede, maa det være mig tilladt at gjøre en mere almindelig Bemærkning, den nemlig, at Meget af det, som væsentlig skal til for at ophjælpe Fiskeriet, er Noget, som egentlig ikke egner sig til at være en LovgivningsSag, men som snarere maa fremkaldes ved den private Virksomhed. Thi, hvad er det egentlig, der for Dieblicket mangler, for at vort Fiskeri kan drives saaledes, som det er ønskeligt? Hovedsagelig ligger Manglen deri, at der ikke hos Befolkningen er den tilstrækkelige Interesse for og Kjendskab til hele denne Sag, men det er jo ganske vist, at en saadan Interesse og Kjendskab egentlig ikke fra Statens Side vil kunne fremkaldes. Men ligesom vi for Agerbrugets Opkomst, for Havedyrkningens Fremme, for Hedernes Opdyrkning o. s. v. have specielle Selskaber, der søge at fremme disse Formaal, saaledes vilde det være af stor Vigtighed, at der ligeledes var private Fiskeriselskaber. Det er derfor meget glædeligt, at Privates Bestræbelser nu flere Steder ere blevne rettede hen derpaa; jeg har endnu idag i et af Bladene seet, at et nyt saadant Fiskeriselskab er i Begreb med at fremkomme. Jeg troer, at der vil kunne udrettes ikke Lidet, ved at man paa denne Maade søger at fremme Interessen for og at udbrede Kundskaben til Fiskeri, s. Ex. ved at uddele Præmier og ved paa andre Maader at fremme disse Formaal. Jeg kan dog ved denne Leilighed ikke undlade at berøre, at der jo i denne Retning ogsaa paa anden Maade er gjort Noget for Udbredelsen af Kundskab ad privat Veie, nemlig ved det Tidskrift for Fiskeri, der udkommer, som jeg, efter hvad jeg endnu har seet af det, troer fortjener al Anerkjendelse. Der er en anden vigtig Retning, hvori der kan bidrages meget til Fiskeriets Opkomst, og som ligeledes hovedsagelig maa være Gjenstand for den private Virksomhed, og det er den kunstige Fiskeavl. I Motiverne til Lovforslaget er omtalt, at denne hidtil har været drevet mere som et Liebhaberend fra et egentligt oconomisk Standpunkt. Dette er vist fuldkommen rigtigt, men jeg troer, at der vilde kunne udrettes Meget ved den kunstige Fiskeavl, og jeg har derved navnlig min Opmærksomhed henvendt paa Hebeegnene, hvor der er mange Aaer og Bække, for hvis